

stillende bolig, virker forholdene helt urimelige. Boligfordelingen forekommer uretfærdig, og indtrykket hos mange er, at de, der har gode forbindelser til personer med indflydelse på offentlige myndigheder eller almenyttige boligselskaber, eller som kender en privat boligudlejer, altid vil kunne få en god lejlighed, mens andre er afskåret herfra.

Disse tilstande er uholdbare, og der må kunne skabes regler, der sikrer en mere retfærdig, forsvarlig og hensigtsmæssig fordeling af ledige lejligheder. Et skridt på vejen hertil må være indførelse af fri bytteret, så udlejer ikke kan nægte en lejer ret til at bytte lejlighed med en anden lejer, således som socialistisk folkeparti foreslog det i det i samlingen 1968-69 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Lovforslag nr. 237, Folketingstidende tillæg A sp. 4589, fremsættelse sp. 4780, 1. behandling sp. 5858).

Tillige henvises til det som nr. 1 af et mindretal stillede ændringsforslag til det forslag til lov om ændring i lov om midlertidig regulering af boligforholdene, som folketetinget vedtog i samlingen 1968-69 (lovforslaget tillæg A sp. 2657, fremsættelse sp. 2490, 1. behandling sp. 3586, udvalgets betænkning, tillæg B sp. 2303, 2. behandling sp. 7567, 3. behandling sp. 7791 og lovforslaget som vedtaget, tillæg C. sp. 1019).

En anden vigtig foranstaltning må være at oprette central boligformidling i større byområder. Der kan herigennem opnås ensartede regler, uanset byområdet består af flere kommuner, ligesom en central registrering af alle boligsøgende og af alle ledige lejligheder kan give et nøjagtigt billede af boligbehovet og boligbestanden i byområdet. Desuden vil en central boligformidling bl. a. gennem byttekæder på tværs af kommunegrænser på en bedre måde, end det er muligt i dag, kunne formidle en hensigtsmæssig og retfærdig boligfordeling og dermed afbøde nogle af boligmangelens værste følger.

En central boligformidling kan derimod ikke afskaffe boligmangelen. Dertil kræves først og fremmest en forøgelse og billigørelse af boligbyggeriet. Men den vil kunne fremskaffe en mængde oplysninger, som vil være værdifulde i planlægningsøjemed.

Dersom boligformidlingen samtidig udfører et bredt oplysningsarbejde, dels om sin egen virksomhed, dels og navnlig om byggeaktiviteten i byområdet, vil den bibringe befolkningen en betydelig bedre forståelse af boligproblemerne og midlerne til deres afhjælpning. Dette vil sandsynligvis også medføre en voksende interesse for at skabe sunde og gode boligforhold, så langt flere kræfter kan sættes ind for at løse boligproblemet.

Fri bytteret.

Det er forslagsstillernes hensigt, at bytteretten skal gennemføres i overensstemmelse med det af medlemmer af socialistisk folkeparti i samlingen 1968-69 fremsatte forslag.

Herefter skal en lejer, der i 2 år uafbrudt har haft lejemål til en lejlighed, som udelukkende anvendes til beboelse, have ret til at bytte lejlighed med en anden lejer, uden at udlejer kan modsætte sig bytningen. Dog kan udlejer modsætte sig det, hvis den indflyttende husstand består af mere end 1½ person pr. beboelsesrum, for 1-værelses lejligheder dog indtil 2 personer. I særlige tilfælde, hvor udlejer mener, at bytningen påfører ham helt urimelige byrder, kan han indbringe sagen for kommunalbestyrelsen.

I henhold til boliglovgivningens regler om indtægtsgrænser for indflytning i almenyttigt byggeri må tillige gælde en begrænsning i bytteretten, hvor en lejer ved bytning ønsker at flytte fra en privatejet lejlighed til en lejlighed under et almenyttigt boligselskab.

Ifølge de nugældende regler i boligreguleringsloven skal boliganvisningsudvalget godkende bytning af lejligheder i følgende tilfælde:

- a) Når de pågældende lejligheder er lige store og de pågældende husstande omfatter lige mange personer,
- b) når efter bytning mellem 2 lejligheder af forskellig størrelse den større lejlighed bliver beboet af flere personer end hidtil.

Det må normalt være en forudsætning, at en bytning kun godkendes, såfremt forannævnte betingelser opfyldes.

Efter boligreguleringslovens bestemmelser er det boliganvisningsudvalget, der tager stilling til godkendelse af en lejers indflytning i en lejlighed. Dette gælder også ved bytning. Ved gennemførelsen af den i nærværende forslag omtalte centrale boligformidling vil det være naturligt at lade godkendelsesretten overgå til boligformidlingen i de kommuner, der bliver omfattet af denne. Bytteretten må i øvrigt være gældende på tværs af kommunegrænser.

Central boligformidling.

Det er forslagsstillernes tanke, at der i de større byområder, og først og fremmest i hovedstadsområdet, skal oprettes et centralt boligformidlingskontor, som skal overtage de nuværende boliganvisningsudvalgs beføjelser. Derved bliver boligfordelingen inden for et byområde, der boligforsyningsmæssigt udgør en enhed, samlet på ét sted, så kommunegrænser ikke skaber vanskeligheder for de